

IV Duminică din Advent – 21 decembrie 2014

Vei zămisli și vei naște un fiu – comentariu evanghelic al Pr. Alberto Maggi OSM

Lc 1,26-38

²⁶ În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, al cărei nume era Nazaret, ²⁷ la o fecioară logodită cu un bărbat, al cărui nume era Iosif, din casa lui David. Iar numele fecioarei era Maria. ²⁸ Și, intrând la ea, i-a spus: „Bucură-te, o, plină de har, Domnul este cu tine!” ²⁹ Ea s-a tulburat la acest cuvânt și cugeta în sine ce fel de salut ar putea fi acesta. ³⁰ Însă îngerul i-a spus: „Nu te teme, Marie, pentru că ai aflat har la Dumnezeu. ³¹ Vei zămisli și vei naște un fiu și-l vei numi Isus. ³² Acesta va fi mare: va fi numit Fiul Celui Preaînalt și Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, tatăl său; ³³ și va domni peste casa lui Iacob pe veci, iar domnia lui nu va avea sfârșit”. ³⁴ Maria a spus către înger: „Cum va fi aceasta, din moment ce nu cunosc bărbat?” ³⁵ Răspunzând, îngerul i-a spus: „Spiritul Sfânt va veni asupra ta și puterea Celui Preaînalt te va umbri; de aceea, sfântul care se va naște va fi numit Fiul lui Dumnezeu. ³⁶ Iată, Elisabeta, ruda ta, a zămislit și ea un fiu la bătrânețe, și aceasta este luna a șasea pentru ea care era numită sterilă, ³⁷ pentru că la Dumnezeu nimic nu este imposibil. ³⁸ Atunci, Maria a spus: „Iată, slujitoarea Domnului: fie mie după cuvântul tău”. Și îngerul a plecat de la ea.

La Dumnezeu nimic nu este imposibil. Cu aceste cuvinte se încheie episodul anunțului făcut de înger Mariei. Pentru ca nimic să fie imposibil lui Dumnezeu se cere ascultarea cuvântului Său, a se încrede în acesta și apoi este necesară acțiunea. Evanghelistul încheie cu această asigurare - **la Dumnezeu nimic nu este imposibil** – episodul anunțării îngerului pentru că într-adevăr drumul este un urcuș tot mai greoi.

Sfântul Paul în prima scrisoare către Corinteni spune că **Dumnezeu a ales ceea ce este disprețuit, ceea ce este nedemn lumii**, ceea ce noi niciodată am fi ales în acțiunile noastre. Este ceea ce a făcut Dumnezeu.

Citim din evanghelia lui Luca. ²⁶ **În luna a șasea, îngerul Gabriel ...** Gabriel în ebraică *Gabri-El* înseamnă **”forța lui Dumnezeu”**, deci este forța, puterea creației care este capabilă să învingă orice rezistență. **A fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea.** Iată deja încep dificultățile, pentru că îngerul nu este trimis în regiunea sfântă a Iudeii, care avea numele de întâistătătorea celor 12 triburi a lui Israel, Iudea, locul este se afla prezența lui Dumnezeu, în templul din Ierusalim, ci este trimis într-o regiune atât de disprețată, care avea numele provenit de la profetul Isaia care în cartea sa, la capitoul 28, versetul 23, indică acest loc ca **”tărâmul neamurilor”**, adică a păgânilor, a necredincioșilor, care în ebraică se spune **”Ghelil”** de unde cuvântul **Galileea**. Așadar este o regiune disprețuită, regiunea persoanelor care se credea că nici nu ar fi putut să învie, în orice caz exclusă acțiunii lui Dumnezeu. Și acest oraș al Galilei **al cărei nume era Nazaret**,

niciodată amintit în Vechiul Testament, niciodată nominalizat în Biblia ebraică. Un sat salbatic locuit de țăăranoi, care trăiau în grote, persoane violente.

Iosif Flaviu, contemporan cu evanghelile, spune că Galileeni sunt violenți de mici. Dar mai mult ... ²⁷ **la o fecioară logodită** ... Indicația pe care ne-o dă evanghelistul este dificil de înțeles pentru că modul căsătoriei a timpurilor îndepărtate erau diferite de ale noastre. Căsătoria avea două etape, prima etapă numită logodna, când fata avea 12 ani și băiatul 18, iar a doua fază a căsătoriei numită cununia.

Deci aici avem o fată care era în prima fază a căsătoriei, când încă nu era posibil ca logodnici să trăiască împreună și să aibă raporturi între ei.

Această fată este logodită. Deci îngerul este trimis la o femeie. Dumnezeu niciodată nu s-a adresat unei femei, și acesta este un urcuș dificil; Biblia ne spune că **de la femeie a început și din cauza sa toți vor muri**.

Logodită cu un bărbat, al cărui nume era Iosif, din casa lui David. Iar numele fecioarei era Maria. Iată din nou această drum care suie, între toate numele care se putea alege pentru această femeie care trebuia să aducă la lumină pe Isus este ales chiar numele care în Biblie prevestea ghinion. De ce? Este numele surori lui Moise, femeie ambițioasă, pedepsită, condamnată sever de Dumnezeu cu lepră. Și de atunci numele Maria nu mai apare niciodată în Biblie.

Este oarecum asemenea în lumea noastră creștină, numele lui Iuda, care este un nume frumos și printre altele este numele unui apostol (nu numai al celui care l-a trădat pe Isus), dar cum ne aduce aminte de trădare, nimeni nu pune copilului numele de Iuda.

Tot așa nu se punea unei fete numele de Maria pentru că reamintea numele de femeie pedepsită de Dumnezeu. Deci așa cum vedem drumul este tot mai abrupt. În Galileea, la Nazaret, o fată cu acest nume care aduce ghinion, ²⁸ **Și, intrând la ea, i-a spus: „Bucură-te, adică fi fericită, o, plină de har,** care nu este o constatare a îngerului asupra virtuților Mariei, ci spune **umplută de har**.

Dumnezeu nu este atras de meritele Mariei, ci o umple cu harul Său, cu iubirea Sa. **Domnul este cu tine!** este expresia cu care Dumnezeu confirma prezența Sa celor care-l chemau să realizeze acțiunile Sale, ca de exemplu Ghedeon. ²⁹ **Ea s-a tulburat la acest cuvânt și cugeta în sine ce fel de salut ar putea fi acesta.** ³⁰ **Însă îngerul i-a spus: „Nu te teme, Marie, pentru că ai aflat har la Dumnezeu.** Deci este Dumnezeu care o umple cu iubirea Sa. ³¹ **Vei zămisi și vei naște un fiu,** și aici încep noutățile pe care apoi le vom întâlni de-a lungul vieții lui Isus și a învățăturii Sale. **Și-l vei numi Isus.** Aceasta nu s-a auzit niciodată, femeia nu poate da numele copilului care se naște. Și apoi numele copilului care se naște trebuie să fie același cu a-l tatălui, aici în schimb femeia este chemată să rupă cu tradiția ebraică, să rupă cu trecutul și să se deschidă noutății.

Este ea care trebuie să dea numele copilului și nu trebuie să-l numească cu numele tatălui, Iosif, conform tradiției, ci trebuie să-l numească Isus. Îngerul spune că ³² **Acesta va fi mare: va fi numit Fiul Celui Preaînalt și Domnul Dumnezeu îi va da tronul**, nu va eredita acest tron, ci este o nouă acțiune, a lui David, tatăl său; ³³ **și va domni peste casa lui Iacob pe veci, iar domnia lui nu va avea sfârșit**".

Aceasta este promisiunea pe care îngerul o face Mariei. Ei bine Maria nu se opune în fața acestei noutăți și întreabă doar modalitatea. ³⁴ **Maria a spus către înger: „Cum va fi aceasta, din moment ce nu cunosc bărbat?”** tocmai pentru că nu trecuse la a doua fază a căsătoriei, când începea conviețuirea.

³⁵ **Răspunzând, îngerul i-a spus ...** evanghelistul prezintă ezistența Mariei între două coborâri a Spiritului Sfânt, de *Bunavestire* și în cenacol de *Rusalii*. **„Spiritul Sfânt va veni asupra ta**, în Maria este o nouă creație, o nouă generație, **și puterea Celui Preaînalt te va umbri; de aceea, sfântul care se va naște va fi numit Fiul lui Dumnezeu.** Sunt moduri prin care se spune și ne face să înțelegem că cel care se va naște va fi Mesia, trimisul lui Dumnezeu, eliberatorul poporului.

Așadar asupra Mariei se coboară Spiritul Sfânt așa cum este în momentul creației, cel care se naște este ceva complet nou. De ce îngerul îl exclude total pe Iosif? Pentru că tatăl transmitea fiului nu numai viața biologică, ci deasemenea și tradiția religioasă și morală. Ei bine Isus nu va urma părinții lui Israel, ci Isus îl va urma pe Tatăl, care este Dumnezeu.

Și îngerul confirmă: ³⁶ **Iată, Elisabeta, ruda ta, a zămislit și ea un fiu la bătrânețe, și aceasta este luna a șasea pentru ea care era numită sterilă,** ³⁷ **pentru că la Dumnezeu nimic nu este imposibil.** Cuvintele pe care Dumnezeu le-a spus lui Sara, deasemenea și ea în vârstă, cu Avram care nu credea în posibilitatea de a putea aduce pe lume un copil, îngerul le confirmă Mariei, nimic nu este imposibil la Dumnezeu.

Acțiunea lui Dumnezeu cu forța sa creatoare nu are limite, ci, așa cum aminteam la început, are nevoie să fie ascultat de om, de a se încrede în acest cuvânt și apoi să colaboreze. ³⁸ **Atunci, Maria a spus: „Iată, slujitoarea Domnului, iată servitoare Domnului, nu o sclavă.** Servitoarea Domnului era un titlu pe care-l avea poporul lui Israel, deci Maria pentru evanghelist identifică poporul. **Fie mie după cuvântul tău”.** Și îngerul a plecat de la ea.

Maria se încrede, se încrede complet în Dumnezeul părinților săi, însă acum începe sarcina cea mai dificilă: să primească și să accepte Dumnezeul fiului său, Isus.